

Posudek bakalářské práce

Sdělování onkologické diagnózy z pohledu mladých lékařů

Autorka práce: PAVLÍNA TVRDÁ

Posudek oponenta: MUDr. Petr Háva, CSc.

Datum: 3.9.2012

Předložená práce se svým pojetím a zpracováním zdaleka převyšuje požadavky na bakalářskou práci. Je vidět, že její autorka nepřistupovala k této práci formálně jako k jedné ze studijních povinností, ale naopak jde o hluboké zaujetí aktuálním tématem. Nezůstalo ovšem jenom u samotného zaujetí, neboť standardní části práce jsou pracovány nejen pečlivě, ale je vidět, že i se značnou hloubkou přístupu (vymezení problému, formulace cílů, otázek, metody). Obzvláště vydařená je pak část s přehledem souvisejících teoretických poznatků. Zde oceňuji, že došlo také na koncept emoční inteligence. Ve výčtu těchto velice pozitivních zjištění bych mohl pokračovat dál. Hodnota práce spočívá také v možnostech jejího uplatnění. Jako velice prospěšné bych např. viděl publikovat na základě této práce článek do odborného časopisu.

Práce vznikala v době, kdy byl již připravován nový zákon, nahrazující citovaný zákon č. 20/1964, Sb. o péči o zdraví lidu. Zákonem, nahrazujícím zákon č. 20/1964 Sb., je zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách). Platnost nového zákona je od 1. dubna 2012. Pokud tedy navrhuji, aby byly výsledky této práce publikovány, pak zároveň doporučuji věnovat pozornost také této nové skutečnosti. Tato moje poznámka se vztahuje k části 4.2 Právo na informace. Upozorňuji dále na nepřesnost při označení Úmluvy o lidských právech a biomedicíně (č. 96/2001 Sb.) pojmem Konvence o biomedicíně. V roce 2001 vstoupila tato úmluva v ČR v platnost. Ratifikační proces probíhal předtím po podepsání jménem ČR ve Štrasburku dne 24. června 1998. Tento ratifikační proces rozhodně nebyl zcela jednoduchou procedurou. Dokumenty mezinárodního práva se v ČR netěší odpovídající podpoře.

Dokumenty mezinárodního práva totiž mají v systému českého práva obecně dominantní postavení (pokud tedy pomínu všechny neplechy, ke kterým záměrně došlo při euronovele Ústavy ČR v roce 2001). To např. znamená, že je zapotřebí je brát v úvahu při soudních rozhodnutích a zde pak mají větší váhu než samotné zákony českého zdravotnického práva. To je v praxi velmi důležité. Často se totiž setkáváme se skutečností, že i formálně ratifikovaná ustanovení mezinárodního práva v ČR nejsou efektivně zapracována do samotného českého práva. Jestli hodnotíme/analyzujeme problematiku aplikace lidských práv a práv pacientů ve vztahu ke konkrétní oblasti ve zdravotnictví. Zde bych obecně spatřoval problém spíše na naší straně (FSV). I když se v rámci předmětu Zdravotní politika snažím studentům nabízet poznatkovou substituci v těchto právních aspektech, je zřejmé, že bez úvodu do práva v předmětové struktuře bakalářského programu sociologie a sociální politika jsou

studenti ochuzeni o tak významné poznatky, které jsou klíčové pro analýzy a výzkum, včetně např. tak přebujele rozšířených marketingových výzkumů.

Pro výzkum jednání aktérů veřejných a sociálních politik je nezbytným aspektem nejen platná právní úprava, ale také porozumění jejímu vývoji, bariérám takového vývoje, příčinám toho, proč jsou takové bariéry v rámci procesů tvorby veřejných politik vytvářeny, jaké cíle jsou tím sledovány a kdo je za ně odpovědný. Doporučuji tedy k dalšímu seznámení např. publikaci autorů Černý, M., Schelle, K. Zdravotnictví v mezinárodních dokumentech. Eurolex Bohemia Praha 2004.

Práci doporučuji přijmout k obhajobě a navrhuji ji hodnotit jako výbornou.

MUDr. Petr Háva, CSc.